

50

Přišlápla ho, aby neodletěl, kdyby snad zafoukalo. Nebyla schopná jediného slova. Nechápatě palcem přejela kameny v dlani a nakonec je štítivě odhodila pryč. List na zemi rozdrtila teniskou.

Je možné, že si z ní vystřelila Karin? Pozorovala přece Lauru, když od krmelce přicházela, viděla snad, jak si peníze strká do kapsy? Seděly vedle sebe v Michaelově autě, Karin se sice tvářila, že jí není dobře, ale mohla to jen hrát. Zvracela, dobře, jenže – i to se dá asi nafilmovat. Karin zvládne všechno. Proč by něco takového dělala? Z legrace?

Kdyby Karin Lauře sahala do kapsy, tak by si toho snad Laura všimla, ne? Kdysi viděla sérii videí, které se podařilo získat z bezpečnostních kamer. Zachycovalo kapsáře při práci. Ani jeden z poškozených neměl nejmenší tušení, že ho někdo okrádá. Byla Karin dokonalá i v téhle oblasti?

Lauře ztvrdly rysy.

Vybalí to na Karin hned, jak ji uvidí. Má po krk všech vtípků, ve kterých hrává hlavní roli. Ostatní se úžasně baví a jsou přesvědčení, že to Lauře nevádí. Jen proto, že sama neví, jak

reagovat. Usmívá se, aby nikoho nenaštvala, a přitom jí to neskutečně vytáčí. Konec! Tohle Karin nedaruje!

Znovu si kšiltovkou poupravila neposlušné cancoury vlasů, nakopla kamínek, který zůstal ležet poblíž a sklopila zrak zpátky k batohu. Dotkla se něčeho jemného. Halenka s dlouhými rukávy! Vydolovala ji s neskrývaným nadšením a přehodila si ji přes ramena. Původně si myslela, že v ní udělá parádu, až bude s Felixem na terase chaty čekat na zbytek party. Promnula mezi prsty tenkou, lehoučkou látku s drobnými kvítky. Poskytne sice jen nepatrnou ochranu před nočním chladem, ale v pohodě, hodí se, paráda.

Roztřeseně si špinavými prsty zapnula knoflíčky a sehnula se k batohu na zemi. Otvor, kterým se prodírala ke dnu, byl zoufale malý, na šňůrce u zapínání se nejspíš udělal uzel. Prsty šátrala do všech stran, až se jí zasekly na něčem hladkém a tvrdém. Zaraženě věc ohmatávala dlaní a snažila se její povrch nasvítit mobilem předtím, než ji vyprostí ven. Nedokázala přijít na nic, co by se strukturou, byť jen vzdáleně, podobalo některé z jejích osobních věcí. Nedočkavě trhla rukou, vyprostila předmět na světlo a zůstala na něj konsternovaně zírat. Přehodila si ho v dlaních tam a zpátky, a krátce, nechápatě se rozhlédla. Pozorovala své špinavé nehty, které kontrastovaly s bílými žilkami šedivé horniny. Mezi prsty svírala kámen o velikosti pštrosího vejce.

Světlo zamířilo na mapu válející se v trávě. Na pár místech byla potrháná, to jak se Laura prodírala mezi stromy, ale jinak byla v celku a funkční. Zelená plocha, značící lesní porost, se zlomyslně táhla od jednoho konce papíru ke druhému.

Laura zvedla paprsek vzhůru. Pomalu jím otáčela a rostla v ní potlačovaná panika.